

Sisert

Ingen personer er så viktige at de ikke kan ta ut pappapern

Statsminister **Jens Stoltenberg** mener regjeringens to fedre i pappapern vil komme tilbake som bedre statsråder enn før de var alene hjemme med hver sin datter. (Dagbladet)

Pr. i dag er det en ulempe å bo i Norge hvis man er flink til noe

Skolebyråd **Torger Ødegaard** (H) i Oslo har startet eliteopplæring i musikk i den offentlige skolen og lover talentsatsing i flere fag. (Dagsavisen)

Lederklipp

Fædrelandsvennen

Regjeringen må ikke la det gå prestisje i å kjøre samhandlingsreformen gjennom i det tempoet som er tenkt. For å sikre liv og helse, samt forhindre unødvendig uro og frustrasjon i Kommune-Norge, er det helt nødvendig å gi seg tid til å forberede historiens største helsereform skikkelig.

KLASSEKAMPEN

Krisemaksimering fra tilhengerne av boring er en naturlig del av den politiske dragkampen, men en helhetlig avveining av politiske hensyn og næringsmessige behov, tilsier et kompromiss der man fortsetter kunnskapsinnhenting, men ikke trumfer gjennom full konsekvensutredning.

Aftenposten

Utdanningsetaten i Oslo har tatt initiativ til en frivillig ordning for Oslo-skoler om fellessensur av juleentamen. Dermed kan skolene få et bredere grunnlag for egne karaktervurderinger frem mot eksamen til sommeren. Vi mener dette er et nyttig initiativ som gjerne kan utvides. Små skoler er gjennomgående snillere med standpunkt-karakterene enn store skoler (...). Også dette tyder på at lærerne trenger innspill fra større miljøer for å justere egen forståelse av karakterskalaen.

i Kommunal Rapport ønsker korte og poengterte innlegg, maks 700 ord eller 4.100 tegn. Innleggene kan bli forkortet. Alle innlegg publiseres på vårt nettsted.

Innlegg sendes til redaksjon@kommunal-rapport.no

Debatt

Funksjonshemmede tilbake til institusjonene

Ansvarsreformen er glemt, det vil si - ikke glemt, men fortrent. Gamle argumenter for samlokalisering blir funnet fram fra skuffer i kommoder som de fleste av oss trodde var kastet på **HISTORIENS SØPPELFYLLING** for lengst.

Ansvarsreformen ble iverksatt i 1991. Det er grunn til å minne hverandre på hvorfor den ble vedtatt og hva som ble vedtatt. Utallige overgrep i ulike HVPU-institusjoner ble avslørt. Et utvalg ble satt ned. Utgangspunktet for utvalgets arbeid var de store sentralinstitusjonene. Konklusjonen utvalget kom med overrasket mange. Det var ikke bare størrelsen på institusjonene som gjorde at så mye gikk galt, det var måten å organisere tilbudet på. Ansvarsreformen ble iverksatt i 1991. Utviklingshemmede skulle bo i ordinære bomiljøer. Maksimum fem personer skulle kunne dele en bolig. Flere enn det måtte det søkes departementet om dispensasjon for - og slike satt langt, langt inne!

Det var to enstemmige storting som vedtok reformen. Det var to ulike regjeringer - en sosialistisk og en borgerlig - som

sto bak reformen. Den var sterkt faglig forankret. Det er siden den gang ikke fattet nye og endrede vedtak i Stortinget. De nasjonale føringene er de samme. Det er heller ikke gjort noen faglig gjennomgang som viser at reformen er et feilslag. Historieløst si-

ØKONOMI

Troen på at det blir billigere å drifte når flere er samlet på et lite område er ledestjerna for vedtakene

ger likevel det ene institusjonslignende boligtilbudet inn over oss etter det andre. I Østre Toten bygges det 16 samlokaliserte boliger. Den lokale foreldreforeninga protesterte, Norsk Forbund for Utviklingshemmede (NFU) protester-

te, Fylkesrådet for likestilling av funksjonshemmede protesterte og Norges Handikapforbund Innlandet protesterte. Likevel kjørte administrativ og politisk ledelse videre. Brukermedvirkning åpenbart kun når brukerstandpunktet sammenfaller med kommunens interesser. Vedtatt er vedtatt - uansett. På Hamar åpnet de nylig 13 «boliger» for «godt fungerende utviklingshemmede». Tilsvarende skjer over det ganske land - noen steder større, andre steder hårfint mindre. Uansett større enn forutsetningene i ansvarsreformen, til og med større enn det som ble bygget i HVPU-regi på 1980 tallet.

Det er ikke bare utviklingshemmede som er tiltenkt botilbud i disse nye institusjonene. Mennesker med ulike og for den saks skyld sammensatte funksjonsnedsettelse skal også inn i disse oppsamlingsplassene. Effektive tjenes-

ter må vite! Bakgrunnen for konklusjonene i ansvarsreformen er glemt, det vil si - ikke glemt, men fortrent. Gamle argumenter for samlokalisering blir funnet fram fra skuffer i kommoder som de fleste av oss trodde var kastet på historiens søppelfylling for lengst.

Økonomi - forkledt som faglighet - er den egentlige bakgrunnen for vedtaket både i Østre Toten og i alle de andre kommunene som bedriver denne uønskede resirkuleringa. Troen på at det blir billigere å drifte når flere er samlet på et lite område er ledestjerna for vedtakene. Jeg tror regnemakerne gjør regning uten vert. Billigere - kanskje i en oppstartsperiode. Men det vi vet der gruppetenkningen og det rasjonelle tar over for individuell mestring og tilrettelegging, er at det ofte fører til lært hjelpeløshet. En hjelpeløshet som etter ganske så kort tid fører til økt behov for bemanning, og da blir billig dyrekjøpt!

Det er ikke lenger en tendens til at vi får institusjonene tilbake for funksjonshemmede, det er en ho-

ENDRING

Det er ikke lenger en tendens til at vi får institusjonene tilbake for funksjonshemmede, det er en hovedretning

vedretning. Det som skjer på dette området viser med overtydelighet hva kommunalt selvstyre fører til når sentrale myndigheter legger det døde øret til. Jeg har på dette området mistet troen på Kommune-Norge. Halmstrået mitt er at sentrale myndigheter tar hånd i hanke og står opp for egne vedtak og enkeltmenneskers verdighet.

Bjug Ringstad, regionkontorleder i Norges Handikapforbund Innlandet/leder av Oppland fylkeskommunale råd for likestilling av funksjonshemmede

Regional barnehageutvikling

Barnehagesektoren har 85.000 tilsette. Sjukefråværet er 11,9 prosent og stigande. Av dei 27.000 styrarane og førskulelærarane er det berre 1 prosent som har formell **LEIAR-UTDANNING**. I Sogn utviklar vi modellar for å løyse dette.

Sidan innføringa av nasjonale prøvar, syner resultatane at Sogn og Fjordane er det beste skulefylket i landet. Ein skulle kanskje tru at eit fylke med 26 kommunar og 107.000 innbygg-

SYSTEMATISK
Grunnlaget for at vi er på topp, er dette strukturerte samarbeidet mellom alle aktørane innan skule og barnehage

gjarar burde ha ulemper med kvalitetsutvikling. Stoda er faktisk den motsette. Vi blir gode på grunn av samskaping og strukturert samhandling. Vi har eit systematisk samarbeid

mellom kommunane, regionråda, fylkeskommunen, Fylkesmannen, Høgskulen i Sogn og Fjordane, Utdanningsforbundet, KS og Ungt Entreprenørskap.

Grunnlaget for at vi er på topp, er dette strukturerte samarbeidet mellom alle aktørane innan skule og barnehage. Gjennom fleire år har vi hatt ei systematisk satsing på formell etter- og vidareutdanning, der vi «produserer» mange hundre prosent fleire studiepoeng enn staten sin modell. Kommunane i dei fire regionråda har eit gjennomgripande samarbeid på skule- og barnehageutvikling, spesielt gjennom utvikling av regionale fagnettverk for dei ulike fagområda i grunnskulen. Fagleg utvikling skjer på

tvers av organisasjons- og kommunegrensar. I tillegg har vi ei sterk satsing på entreprenørskapsarbeid. Det myldrar av partnerskapsavtaler mellom barnehagar, skular, offentleg sektor, frivillige organisasjonar og næringslivet elles. Målet er å stimulere kreativitet og god læringskultur.

Som det første regionrådet i landet har vi inngått ein partnerskapsavtale for å løyse utfordringane i Stortingsmelding 41 *Kvalitet i barnehagen*. Saman med Nav Arbeidslivssenter, Høgskulen i Sogn og Fjordane og Utdanningsforbundet skal vi styrkje barnehagen som læringsarena og skape eit meir inkluderande arbeidsliv. Vi skaper regionale fagnettverk for dei sju fagområda

i rammeplanen, der kvar av de sju kommunane får ansvar for sitt nettverk. Vi skal utvikle kommunane si rolle som barnehageeigar, og vi har starta formell leiarutdanning for 33 styrarar og pedagogiske leiarar. Vi sender ikkje personalet på uforspliktande kurs, men vi byggjer kompetanse, nettverk, arenaer og struktur for sam-

SAMHANDLING
I Sogn erkjenner vi behovet for ei regional samhandlingsreform for kvalitetsutvikling av barnehagesektoren

arbeid og kvalitetsutvikling. Hausten 2011 startar vi kull nr. to. Når desse 35 har teke eksamen, vil om lag 80 % av pedagogane i

våre private og kommunale barnehagar ha formell leiarutdanning på 30 studiepoeng.

I Sogn erkjenner vi behovet for ei regional samhandlingsreform for kvalitetsutvikling av barnehagesektoren. 20 år fram i tid, skal desse håpefulle skape framtidens arbeidsplassar i eit konkurranseutsett og globalt arbeidsliv. Det er kreativiteten, haldningane og dyktigheita til desse barna som kan redde velferdssamfunnet. Det er her vi verkeleg treng samhandlingsreformer og støypeformer for kvalitetsutvikling.

Claus Rønnesdal, prosjektleiar «Sats på barnehagen - snu Sogn» Sogn regionråd